

ÎNCHEIERE

22 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Svetlana Filincova,

judecători

Iurie Bejenaru, Maria Gervas,

examinînd chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului, declarat de către avocatul Călin Bobiecă în interesele lui Vladimir Atvinovschi, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Alexandru Emelianov împotriva lui Vladimir Atvinovschi privind încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2016,

C O N S T A T Ă :

La 11 iulie 2014 Alexandru Emelianov s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Vladimir Atvinovschi privind încasarea datoriei în sumă de 3.520 euro.

În motivarea cererii reclamantul a invocat că la 14 iulie 2011 a acordat lui Vladimir Atvinovschi un împrumut în sumă de 3.520 euro, fapt confirmat prin recipisa semnată de ambele părți. Conform recipisei, Vladimir Atvinovschi s-a obligat să restituie datoria în termen de 2 luni, dar nu mai tîrziu de 14 septembrie 2011, însă acesta nu și-a onorat obligațiunile asumate.

Alexandru Emelianov a solicitat de a încasa din contul lui Vladimir Atvinovschi datoria în sumă de 3.520 euro și taxa de sta în sumă de 2.109 lei.

În cadrul examinării cauzei reclamantul a înaintat cerere de mărire a cuantumului pretențiilor, solicitînd suplimentar încasarea dobînzei de întîrziere în sumă de 3.572 lei pentru perioada de 01 ianuarie 2014 – 01 iulie 2015.

Prin hotărîrea Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău din 13 octombrie 2015 s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de către Alexandru Emelianov. S-a încasat de la Vladimir Atvinovschi în beneficiul lui Alexandru Emelianov datoria în sumă de 3.520 euro (converțiți în lei moldovenești la data executării hotărîrii), dobînda

de întârziere în sumă de 3.572 lei, cheltuielile pentru asistența juridică în sumă de 2.500 lei și taxa de stat în sumă de 2.127 lei (f.d. 36, 39 - 40).

La 11 noiembrie 2015 Vladimir Atvinovschi a înaintat cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 13 octombrie 2015, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri, prin care să fie respinsă acțiunea (f.d. 42 - 44).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2016 s-a respins apelul declarat de către Vladimir Atvinovschi. S-a menținut hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 13 octombrie 2015 (f.d. 122 - 129).

La 20 decembrie 2016 avocatul Călin Bobeică în interesele lui Vladimir Atvinovschi a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2016 și hotărârii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 13 octombrie 2015, solicitând casarea acestora, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă acțiunea (f.d. 136 - 140).

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat că decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe rezultă din aplicarea eronată a normelor de drept material și interpretarea eronată a legii, precum și neaplicarea legii care trebuia să fie aplicată. Critica adusă deciziei instanței de apel se referă la aprecierea probelor și anume declarația martorului și înregistrarea audio care în viziunea recurentului demonstrează întoarcerea datoriei.

Conform prevederilor art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 06 octombrie 2016 și a fost expediată părților la data de 21 octombrie 2016 (f.d. 134). Recurentul a depus recurs la 20 decembrie 2016 și se consideră a fi depus în termen.

Analizând materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia că recursul declarat de avocatul Călin Bobeică în interesele lui Vladimir Atvinovschi nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Recurentul a invocat în recursul său că decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe rezultă din aplicarea eronată a normelor de drept material și interpretarea eronată a legii, precum și neaplicarea legii care trebuia să fie aplicată.

În speță, Colegiul menționează că recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a acestora, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) CPC au caracter de concretizare a motivului de recurs, determinând cazurile concrete în prezența cărora se consideră că normele de

drept material și procedural au fost încălcate sau eronat aplicate, astfel că recursul exercitat conform secțiunii a 2-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Alin. (4) al aceluiaș articol stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, călăuzindu-se de art. 440 CPC Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În legătură cu cele constatate, examinând argumentele cererii de recurs prin prisma normelor legale ce reglementează relațiile dintre părți, ținând cont de actele anexate la dosar, se constată că recursul înaintat de avocatul Călin Bobeică în interesele lui Vladimir Atvinovschi împotriva deciziei instanței de apel nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 CPC completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de avocatul Călin Bobeică în interesele lui Vladimir Atvinovschi împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Alexandru Emelianov împotriva lui Vladimir Atvinovschi privind încasarea datoriei.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Svetlana Filincova

judecători

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas